

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2018. gada 4. oktobrī (*)

Valsts pienākumu neizpilde – LESD 49. un 63. pants, kā arī 267. panta trešā daļa – Nodokļu vairākuma uzlikšana – Atšķirīga attieksme atkarībā no mazmeitas uzņēmuma rezidences dalībvalsts – Nepamatoti iekasāta priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksa – Prasības par pierādījumiem šādas atmaksas pamatojumam – Tiesību uz atmaksu maksimālā apmēra noteikšanu – Diskriminācija – Valsts tiesa, kas lietu izskata pirmās instancē – Pienākums uzdot prejudiciālu jautājumu

Lieta C-416/17

par prasību sakarā ar pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2017. gada 10. jūlijā cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *W. Roels*, pārstāvji,

prasītāja,

pret

Francijas Republiku, ko pārstāv *E. de Moustier* un *A. Alidière*, kā arī *D. Colas*, pārstāvji,

atbildētāja.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda piekto palātas tiesneša pienākumus, tiesneši E. Levits (referents), M. Bergere [*M. Berger*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāts: M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs: M. A. Godisērs [*M. A. Gaudissart*], sekretāra palīgs,

ģemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 20. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 25. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prasības pieteikumā Eiropas Komisija lūdza Tiesu konstatēt, ka, saglabājot diskrimināciju un nesamērīgu attieksmi pret Francijas mētesuzņēmumiem, kas saņem dividendes no ārvalsts meitasuzņēmumiem, saistībā ar tiesību uz, pārņemt Savienības tiesības, iekasētā nodokļa atmaksu, kā tās ir interpretējusi Tiesa 2011. gada 15. septembra spriedumā *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), Francijas Republika nav izpildījusi LESD 49., 63. pantu un 267. panta trešajā daļā paredzētos pienākumus, kā arī lūdzvērības un efektivitātes principus.

Valsts tiesības

2 Redakcijā, kura bija spēkā taksācijas gados, par ko ir runa lietā, kurā pasludināts 2011. gada 15. septembra spriedums *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), *code général des impôts* [Vispārējais nodokļu kodekss] (turpmāk tekstā – “CGI”) 146. panta 2. punkts bija norādīts:

“Ja mētesuzņēmuma izmaksēto dividenžu sakarā ir jāpiemēro 223. *sexies* pants paredzētais priekšnodoklis, attiecīgā gadījumā no tā tiek atskaitīts nodokļa kredīts, kas skar ienākumus no dabas kapitāla [..], kuri ir saņemti ne senāk kā pēdējos piecos pilnos taksācijas gados.”

3 Saskaņā ar CGI 158. *bis* panta I daļu – redakcijā, kura bija spēkā taksācijas gados, kas aplūkoti lietā, kurā pasludināts 2011. gada 15. septembra spriedums *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581):

“Personām, kas saņem dividendes, kuras izmaksē Francijas sabiedrības, šajā sakarā ir ienākumi, ko veido:

- a) summas, kuras tās saņem no sabiedrības;
- b) nodokļa kredīts, ko veido Valsts kases atvērtais kredīts.

Šis nodokļa kredīts ir viensds ar pusi no summām, ko faktiski izmaksējusi sabiedrība.

To var izmantot tikai tiktāl, ciktāl ienākumi ir ietverti saņēmēja maksājamā ienākumu nodokļa bāzē.

Tas tiek saņemts lūdz ar minēto nodokļa samaksu.

Tas tiek atmaksāts fiziskām personām tiktāl, ciktāl tā summa pārsniedz to maksājamā nodokļa summu.”

4 Redakcijā, kas bija piemērojama dividenžu izmaksēšanai no 1999. gada 1. janvāra, CGI 223. *sexies* panta 1. punkta pirmajā daļā bija paredzēts:

“[...] Ja sabiedrības izmaksētās dividendes ir gūtas no summām, par kurām tā nav aplikta ar sabiedrību ienākuma nodokli pēc standarta likmes [...], šai sabiedrībai ir jāmaksā priekšnodoklis, kas ir viensds ar nodokļa kredītu, kurš aprēķināts saskaņā ar 158. *bis* panta I daļā paredzētajiem nosacījumiem. [...] Priekšnodoklis ir jāmaksā par dividenžu izmaksu, kas dod tiesības uz 158. *bis* pants paredzēto nodokļa kredītu, neraugoties uz to, kurš ir saņēmējs.”

Tiesvedības priekšvēsture

2011. gada 15. septembra spriedums “Accor” (C-310/09, EU:C:2012:581)

5 2001. gadā *Accor*, atbilstoši Francijas tiesību reģistrāta sabiedrība, lūdzā Francijas nodokļu administrācijai atmaksāt priekšnodokli par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, kurš samaksāts saistībā ar to dividenžu sadali, kas saņemtas no citās dababvalstīs reģistrētajiem meitasuzņēmumiem. Šis nodokļa atmaksāšanas pieprasījums bija saistīts ar to, ka – attiecībā

tikai uz dividendēm no meitasuzņēmumiem rezidentiem –, pārdalot dividendes, mētesuzņēmums varēja pretendēt uz tās priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, kurš tam bija jāmaksā, ieskaitu nodokļa kredītu, kas saistīts ar šo dividenžu izmaksāšanu. Kad šā administrācija noraidīja šo pieprasījumu, Accor cēla prasību Francijas administratīvajās tiesās.

6 Saņemusi *Conseil d'État* [Valsts padomes] lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu, Tiesa 2011. gada 15. septembra spriedumā *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) vispirms 49. punktā norādīja, ka atšķirībā no dividendēm, ko izmaksā meitasuzņēmumi rezidenti, Francijas tiesību akti neļauj novērst nodokļu uzlikšanu nerezidentu meitasuzņēmumu, kas izmaksā dividendes, lūmenā, lai gan tajā pašā laikā dividendēm, kuras saņemtas gan no meitasuzņēmumiem, kas ir rezidenti, gan no tiem, kas nav rezidenti, to tīlīkas pārdalīšanas gadījumā piemēro priekšnodokli.

7 No tā Tiesa šā sprieduma 69. punktā secināja, ka šāda atšķirīga attieksme attiecībā uz dividendēm, ko izmaksā meitasuzņēmums rezidents, un tām, ko izmaksā meitasuzņēmums nerezidents, ir pretrunā LESD 49. un 63. pantam.

8 Tad, minot sprieduma 92. punktu, Tiesa nosprieda, ka dalībvalstij ir jābūt iespējai noteikt sabiedrību ienākuma nodokļa summu, kura samaksāta dividenžu izmaksātajās sabiedrības reģistrācijas dalībvalstī un attiecībā uz kuru ir jāpiešķir nodokļa kredīts dividenžu saņēmējam mētesuzņēmumam, un ka līdz ar to nepietiek ar pierādījumu iesniegšanu par to, ka dividenžu izmaksātajai sabiedrībai tās reģistrācijas dalībvalstī ir ticis uzlikts nodoklis peļņai, kas ir izmaksāto dividenžu pamatā, nesniedzot informāciju par nodokļa, ar ko faktiski tikusi aplikta minētā peļņa, raksturu un likmi.

9 Tiesa tā paša sprieduma 99. un 101. punktā piebilda, ka pieprasītiem attaisnojošiem dokumentiem ir jāļauj nodokli uzlikušās dalībvalsts nodokļu iestādēm skaidri un precīzi pārbaudīt, vai ir izpildīti nosacījumi nodokļa priekšrocības saņemšanai, un ka pieprasījums sniegt minētos pierādījumus ir jāiesniedz tiesību aktos noteiktajā administratīvo un grāmatvedības dokumentu glabāšanas termiņā, kas paredzēts meitasuzņēmuma reģistrācijas dalībvalsts tiesībās, un nevar prasīt iesniegt dokumentus, kuri attiecas uz laikposmu, kas būtiski pārsniedz šo laikposmu.

10 Tādējādi Tiesa nosprieda:

“1) LESD 49. un 63. pants nepieļauj dalībvalsts tiesību aktus – tādus kā pamata lietā aplūkojamie –, kuru mērķis ir novērst nodokļu dubulto uzlikšanu dividendēm un kuri ņem vērā mētesuzņēmumam no priekšnodokļa, kas tai ir jāmaksā, sadalot tīlīk starp saviem akcionāriem dividendes, kuras tas ir saņēmis no saviem meitasuzņēmumiem, atskaitot nodokļa kredītu, kas ir saistīts ar šo dividenžu izmaksāšanu, ja tās nēk no šajās dalībvalstīs reģistrēta meitasuzņēmuma, bet šādu iespēju nepiešķir, ja šīs dividendes ir izmaksājis meitasuzņēmums, kas ir reģistrēts kādā citā dalībvalstī, jo šajā pārdēļā gadījumā minētās tiesību akti nedod tiesības uz nodokļa kredītu, kas būtu saistīts ar to, ka šis meitasuzņēmums izmaksā dividendes.

[..]

3) Līdzvērtības un efektivitātes principi pieļauj, ka tādā summā atmaksāšana mētesuzņēmumam, kas nodrošinātu vienāda nodokļu režīma piemērošanu dividendēm, ko izmaksājuši šā uzņēmuma Francijā reģistrētie meitasuzņēmumi, un dividendēm, ko izmaksājuši tā citās dalībvalstīs reģistrētie meitasuzņēmumi un ko mētesuzņēmums sadala tīlīk, tiek pakāauta nosacījumam, ka nodokļa maksātājs sniedz pierādījumus, kas ir tikai tā rēķēbā un kas attiecībā uz katru strīdus dividenti tostarp norāda uz faktiski piemēroto nodokļa likmi un faktiski samaksāto nodokļa summu par peļņā, kuru ir guvuši meitasuzņēmumi, kas atrodas citās dalībvalstīs, lai gan par meitasuzņēmumiem, kuri atrodas Francijā, šādi pierādījumi, kas ir zināmi

administrācijai, netiek pieprasīti. Šos pierādījumus tomēr var prasīt iesniegt tikai ar nosacījumu, ka nav praktiski neiespējami vai pārāk grūti sniegt pierādījumus par to, ka citās dalībvalstīs reģistrētie meitasuzņēmumi ir samaksājuši nodokli, tostarp vērējot minēto dalībvalstu tiesību normas saistībā ar nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu un maksājumu sabiedrību ienākuma nodokļa uzskaiti, kā arī ar administratīvo dokumentu glabāšanu. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šie nosacījumi ir izpildīti pamatlietā.”

Conseil d'État spriedumi

11 Pēc 2011. gada 15. septembra sprieduma *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) pasludināšanas *Conseil d'État* 2012. gada 10. decembra spriedumā *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) un 2012. gada 10. decembra spriedumā *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) (turpmāk tekstā – “*Conseil d'État* spriedumi”) paredzēja nosacījumu, ar kādiem tiek atmaksāts priekšnodoklis par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, kas iekasēts, pārējot Savienības tiesības.

12 Tādējādi, pirmām kārtām, runājot par priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksas apmēru, *Conseil d'État* nosprieda:

– gadījumā, ja Francijas mētesuzņēmumam viena no tā meitasuzņēmumiem, kas reģistrēti citā dalībvalstī, pārdaļītās dividendes netika apliktas ar nodokli meitasuzņēmuma līmenī, tādā mazmeitasuzņēmuma samaksātais nodoklis, kurš ir guvis peļņu, kas ir izmaksāto dividenžu pamatā, nav jāņem vērā, nosakot mētesuzņēmumam atmaksājamo priekšnodokļa summu (*Conseil d'État* spriedumi, 2012. gada 10. decembris, *Rhodia*, FR:CESSR:2012:317074.20121210, 29. punkts, un 2012. gada 10. decembris, *Accor*, FR:CESSR:2012:317075.20121210, 24. punkts);

– ja sabiedrība, kas izmaksā dividendes, ir samaksājusi dalībvalstī augstāku nodokli par Francijas standarta nodokļa likmi, proti, 33,33 %, nodokļa kredīta summa, uz kuru tā var pretendēt, ir jāierobežo līdz vienai trešdaļai no dividendēm, ko tā ir saņēmusi un pārdaļījusi (*Conseil d'État* spriedumi, 2012. gada 10. decembris, *Rhodia*, FR:CESSR:2012:317074.20121210, 44. punkts, un 2012. gada 10. decembris, *Accor*, FR:CESSR:2012:317075.20121210, 40. punkts).

13 Otrām kārtām, runājot par pierādījumiem, kas ir jāsniedz pieprasījumā par nodokļa atmaksāšanu pamatošanai, *Conseil d'État* konstatēja:

– priekšnodokļa deklarāciju izmantošanu, lai noteiktu to dividenžu summu, kuras saņēmēji meitasuzņēmumi, kas reģistrēti citā dalībvalstī (*Conseil d'État* spriedumi, 2012. gada 10. decembris, *Rhodia*, FR:CESSR:2012:317074.20121210, 24. un 25. punkts, kā arī 2012. gada 10. decembris, *Accor*, FR:CESSR:2012:317075.20121210, 19. un 20. punkts);

– vajadzību spēt uzrādīt visus pierādījumus pieprasījumā par nodokļa atmaksāšanu pamatošanai visā procedēšanas laikā, un tiesību aktos paredzēt uzglabāšanas termiņa beigšanās neatbrīvo no šā pienākuma (*Conseil d'État* spriedumi, 2012. gada 10. decembris, *Rhodia*, FR:CESSR:2012:317074.20121210, 35. punkts, un 2012. gada 10. decembris, *Accor*, FR:CESSR:2012:317075.20121210, 31. punkts).

Pirmstiesas procedūra

14 Pēc *Conseil d'État* spriedumu pasludināšanas Komisija saņēma vairākas sūdzības par priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, ko samaksājušas Francijas sabiedrības, kuras saņēmušas ārvalstu dividendes, atmaksāšanas nosacījumiem.

15 Tā kā Komisijas un Francijas Republikas informācijas apmaiņa neapmierināja šo iestādi,

2014. gada 27. novembrā tika nosūtīta Francijas iestādēm brīdinājuma vēstule, kurā tika norādīja, ka daži *Conseil d'État* spriedumos paredzētie priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksāšanas nosacījumi varētu būt Savienības tiesību pārkāpums.

16 Tika kļūda 2015. gada 26. janvārī atbildēt Francijas Republika apstrīdēja tai izvirzītos iebildumus, Komisija 2016. gada 29. aprīlī tai nosūtīja argumentētu atzinumu, to aicinot veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai to izpildītu divu mēnešu laikā no minētā atzinuma saņemšanas dienas.

17 Tika kļūda Francijas Republika saglabāja savu nostāju 2016. gada 28. jūnijā atbildēt, Komisija, pamatojoties uz LESD 258. pantu, cēla šo prasību sakarā ar pienākumu neizpildi.

Par prasību

18 Prasības pamatojumam Komisija izvirza šetrus iebildumus, no kuriem pirmie trīs attiecas uz LESD 49. un 63. panta, kādus tos Tiesa ir interpretējusi 2011. gada 15. septembra spriedumā *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), pārkāpumu, kā arī uz līdzvērtības un efektivitātes principu pārkāpumu, bet ceturtais iebildums attiecas uz LESD 267. panta trešās daļas pārkāpumu.

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz LESD 49. un 63. panta pārkāpumu tādā tiesību priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksas ierobežojuma dēļ, kurš radies tādēļ, ka netiek ņemts vērā nodoklis, ko samaksājis mazmeitasuzņēmums, kurš reģistrēts citā dalībvalstī, nevis Francijas Republikā

Lietas dalībnieku argumenti

19 Komisija uzskata, ka ar *Conseil d'État* spriedumiem netika izbeigta Francijas tiesību aktu nesaderība ar LESD 49. un 63. pantu, ko Tiesa norādījusi 2011. gada 15. septembra spriedumā *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581). Proti, atbilstoši *Conseil d'État* spriedumiem nodoklis, kas bija jāmaksā nerezidentiem mazmeitasuzņēmumiem, no kuriem saņemtas dividendes, kas ir meitasuzņēmuma nerezidenta mētesuzņēmumam rezidentam izmaksāto dividendžu pamatā, neesot tīcis ņemts vērā, nosakot mētesuzņēmuma saistību ar dividendžu pārdalīšanu samaksātā priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksas summu. Un otrādi, pilnīgi iekšējās dalības gadījumā ietvaros nodokļu dubulta uzlikšana tiktu neitralizēta, jo dividendžu izmaksāšanas darījums starp mazmeitasuzņēmumu un meitasuzņēmumu dod tiesības uz nodokļu kredītu apmēru, kas atbilst priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas apmēram, kurš ir jāmaksā šīs pārdalīšanas dēļ.

20 Turklāt šā atširgā attieksme atkarībā no mazmeitasuzņēmuma, kurš izmaksā dividendes, juridiskās adreses vietas, neesot objektīvi attaisnota.

21 Vispirms – tas, ka Francijas tiesību sistēmā neeksistē “mazmeitasuzņēmuma” jēdziens, nevarot būt pamats tam, lai neņemtu vērā nodokli, kurš tika samaksāts par peļņu, kas ir to dividendžu pamatā, kuras izmaksājis nerezidents mazmeitasuzņēmums mētesuzņēmumam ar sava meitasuzņēmuma starpniecību, citādi nodokļu kredīta mehānisms tiktu pārkāpts formāli piemērots. Turklāt runa esot par nodokļu režīmu dividendēm, kas piemērojams atkarībā no to izcelsmes, nevis no dalības dēļ iekāuto vienību izcelsmes. Šajā ziņā tam, ka meitasuzņēmumam ir piemērots atbrīvojums no nodokļa, neesot nozīmes, jo šākotnāji mazmeitasuzņēmuma izmaksātajām dividendēm tika piemērots nodoklis.

22 Turpinot – tika kļūda priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas samaksāšana dividendžu izmaksas gadījumā ir Francijas tiesību aktos paredzēts pienākums, nevarot apgalvot, ka papildu nodokļu slogs, kas gulstas uz rezidentes sabiedrības izmaksātajām

dividendām, kuru izcelsme ir iepriekšējā dividenžu izmaksāšana starp meitasuzņēmumu un mazmeitasuzņēmumu, kas nav rezidenti, ir radies reģistrācijas dalībvalsts tiesību aktu dēļ.

23 Visbeidzot – Komisija apgalvo, ka Francijas Republika nevarot izvairīties no pienākuma novērst nodokļu dubultu uzlikšanu tādā dividenžu izmaksāšanas gadījumā, kuru izcelsme ir mazmeitasuzņēmuma nerezidenta peļņa, aizbaidinoties ar to, ka tai nav jāpielāgo sava nodokļu sistēma dažādiem citu dalībvalstu nodokļu režīmiem. Proti, Francijas Republikai esot nevis jāpielāgo sava nodokļu sistēma, bet tikai jāpiemēro tādā vienādi, lai arī kāda būtu izmaksāto dividenžu izcelsme.

24 Francijas Republika neapstrīd, ka priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksāšanas kārtība, kas noteikta *Conseil d'État* spriedumos, neapņauj neitralizēt nodokļa uzlikšanu dividendām, kuras ir izmaksājis nerezidents mazmeitasuzņēmums. Tomēr tā apgalvo, ka Francijas režīms nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu nodrošina tikai katras sabiedrības, kas izmaksā dividendes, līmenī. Dalībvalsts varot brīvi organizēt savu nodokļu sistēmu, ja vien tā nerada diskrimināciju, un tādēļ tai neesot jāpielāgo sava nodokļu sistēma citu dalībvalstu nodokļu sistēmām.

25 Tomēr šajā gadījumā Francijas nodokļu tiesiskais regulējums neapņaujot atskaitīt no nodokļa, kas mētesuzņēmumam ir jāmaksā, nodokļus, kurus ir samaksājuši tās rezidenti mazmeitasuzņēmumi. Proti, nodokļu kredīts mētesuzņēmumam esot piešķirts tikai tādēļ, ka dividendes izmaksājošā meitasuzņēmuma peļņai tika uzlikts nodoklis. Līdz ar to Francijas Republikai neesot pienākums nodrošināt, lai samaksātais priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksas summas aprēķinā tiktu ņemts vērā nodoklis, ko ir samaksājuši nerezidenti mazmeitasuzņēmumi, kuri izmaksā dividendes.

26 Tas, ka mazmeitasuzņēmums izmaksā dividendes meitasuzņēmumam un par to samaksā nodokli, esot citas dalībvalsts, nevis Francijas Republikas tiesiskā regulējuma piemērošanas sekas, kuras tai neesot jālabo.

27 Turklāt, ciktāl Francijas sistēma, kas paredzēta, lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu, nav piemērojama mazmeitasuzņēmumam, nodokļa, kas ir jāmaksā dividenžu izmaksāšanas gadījumā, ieskaits esot iespējams tikai attiecībā uz sabiedrību, kura saņem minētās dividendes. Citiem vārdiem sakot, runa esot par divpusēju attiecību starp divām vienībām, dividenžu izmaksātāju un saņēmēju, precizējot, ka gadījumā, ja starpniecē sabiedrība pārdala dividendes, mazmeitasuzņēmums tiks uzskatīts par starpniecē sabiedrības meitasuzņēmumu.

28 Šādos apstākļos Francijas sistēma esot jānošķir no Lielbritānijas uzņēmumu ienākuma priekšnodokļa (*Advance Corporation Tax*), par ko bija runa lietās, kurās pasludināts 2006. gada 12. decembra spriedums *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) un 2012. gada 13. novembra spriedums *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707). Proti, Francijas tiesību normā netiekot ņemts vērā nodoklis, kas jāmaksā mazmeitasuzņēmumiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav rezidenti, pamatojoties uz loģiku par nodokļa atvieglojumiem, nevis grupas aplikšanu ar nodokli.

Tiesas vārtējums

29 Pirmajā iebildumā Komisija uzskata, ka neiespējama, kas izriet no *Conseil d'État* spriedumiem, tādā priekšnodokļa atmaksai, kurš bijis jāmaksā mētesuzņēmumam Francijas rezidentam dividenžu izmaksāšanas dēļ, atsaukties uz nodokli, ar kuru tika aplikta šo dividenžu pamatā esošā peļņa, ko ir guvis šīs sabiedrības mazmeitasuzņēmums, kurš reģistrēts citā dalībvalstī, kad tās tika pārdalītas šim mētesuzņēmumam ar meitasuzņēmuma nerezidenta starpniecību, neapņauj novērst Francijas nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanas mehānismu.

neatbilst?bu LESD 49. un 63. pantam, uz kuru nor?d?ja Tiesa 2011. gada 15. septembra spriedum? *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581).

30 Min?t? sprieduma 69. punkt? Tiesa nosprieda, ka LESD 49. un 63. pants nepie?auj dal?bvalsts ties?bu aktus, kuru m?r?is ir nov?rst nodok?u dubulto uzlikšanu dividend?m un kuri ?auj m?tesuz??mumam no priekšnodok?a, kas tai ir j?maks?, p?rdalot t?l?k starp saviem akcion?riem dividendes, kuras t? ir sa??musi no saviem meitasuz??mumiem, atskait?t nodok?a kred?tu, kas ir saist?ts ar šo dividenžu izmaks?šanu, ja t?s n?k no šaj? dal?bvalst? re?istr?ta meitasuz??muma, bet š?du iesp?ju nepieš?ir, ja š?s dividendes ir izmaks?jis meitasuz??mums, kas ir re?istr?ts k?d? cit? dal?bvalst?, jo š?d? gad?jum? dividenžu izmaks?šana nedod ties?bas uz nodok?a kred?tu saist?b? ar to, ka šis meitasuz??mums izmaks? dividendes.

31 K? uzsver Komisija, *Conseil d'État* veikt?s 2011. gada 15. septembra sprieduma *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581) ?stenošanas sekas ir t?das, ka m?tesuz??mums rezidents, kurš sa?em viena no saviem meitasuz??mumiem, kas re?istr?ts cit? dal?bvalst?, izmaks?t?s dividendes, sa?em priekšnodok?a par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas, kurš j?maks? saist?b? ar šo dividenžu p?rdal?šanu t? akcion?riem, atmaksu, ?emot v?r? nodokli, kas tam ir bijis j?maks? par š?m dividend?m, tikai meitasuz??muma l?men?. Turpret? nodoklis, kas par š?m paš?m dividend?m bija j?maks? iepriekš zem?k?, mazmeitasuz??muma dal?bas ??des, l?men?, netiek ?emts v?r?, nosakot atmaks?jamo summu.

32 Šaj? saist?b? Francijas Republika neapstr?d, ka piln?gi valsts iekšien? esošas dal?bas ??des ietvaros Francijas nodok?u dubultas uzlikšanas nov?ršanas sist?ma meh?niski nodrošina to, ka tiek ?emta v?r? to dividenžu aplikšana ar nodokli, kas izmaks?tas katr? dal?bas ??des posm?. Proti, katra dividenžu izmaks?šana, ko veic meitasuz??mums, dod ties?bas uz nodok?u kred?tu, kuru m?tesuz??mums var ieskait?t priekšnodokli, kas tam ir j?maks? k? meitasuz??mumam saist?b? ar šo dividenžu p?rdal?šanu savam m?tesuz??mumam, un šis priekšnodoklis ir vien?ds ar nodok?u kred?tu. Attiec?g? sist?ma š?di nov?rš nodok?u dubultu uzlikšanu sadal?tai pe??ai, pieš?irot nodok?a kred?tu m?tesuz??mumam, kurš kompens? priekšnodokli, kas maks?jams par t? p?rdal?to pe??u.

33 Turpret? saist?b? ar dividenžu p?rrobežu izmaks?šanu tam, ka priekšnodok?a par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas, kas j?maks? gad?jum?, ja m?tesuz??mums rezidents, kurš t?s sa?em, t?s p?rdala, atmaks?jam?s summas apr??in? tiek ?emts v?r? tikai nodoklis, kas piem?rots min?taj?m dividend?m paša meitasuz??muma nerezidenta, kurš izmaks? dividendes, l?men?, sekas ir t?das, ka gad?jum?, ja šo dividenžu pamat? esošo pe??u ir guvis mazmeitasuz??mums, attieksme pret min?taj?m dividend?m ir nelabv?l?g?ka nek? piln?gi valsts iekšien? esošas dal?bas ??des gad?jum?.

34 Proti, gad?jum?, ja meitasuz??muma nerezidenta savam m?tesuz??mumam rezidentam izmaks?taj?m dividend?m ir piem?rots atbr?vojums no nodok?a t? meitasuz??muma juridisk?s adreses dal?bvalst?, priekšnodok?a par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas, kurš maks?jams dividenžu p?rdal?šanas gad?jum?, atmaksas summa ir nulle, jo dividenžu aplikšana ar nodokli meitasuz??muma l?men? nepast?v. T? k? netiek ?emts v?r? faktiskais nodoklis, ar kuru tika aplikta pe??a, kas ir iepriekš izmaks?to dividenžu pamat?, zem?k? dal?bas ??des l?men?, proti, meitasuz??muma mazmeitasuz??muma l?men?, t?d?j?di tiek saglab?ta nodok?a dubulta uzlikšana sadal?tajai pe??ai.

35 K? apgalvo Francijas Republika, šobr?d sp?k? esoš?s Savien?bas ties?bas neparedz visp?r?gus krit?rijus kompeten?u sadalei starp dal?bvalst?m attiec?b? uz nodok?u dubultas uzlikšanas nov?ršanu Savien?bas iekšien?. T?d?j?di ikviena dal?bvalsts var br?vi organiz?t savu sadal?t?s pe??as aplikšanas ar nodokli sist?mu, ja vien š? sist?ma neietver ar LESD aizliegtus diskrimin?cijas veidus (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2012. gada 13. novembris, *Test Claimants in the FII Group Litigation*

, C-35/11, EU:C:2012:707, 40. punkts).

36 Ir jātgodina, ka attiecībā uz tūdu nodokļu tiesisko regulējumu, kura piemērošanas noteikums apstrīd Komisija un kura mērķis ir novērst nodokļa dubultu uzlikšanu sadalījajai peļņai, kapitāla daļu īpašnieces sabiedrības, kas saņem īrvalsts izcelsmes dividendes, situācija ir salīdzināma ar tādās kapitāla daļu īpašnieces sabiedrības situāciju, kas saņem valsts izcelsmes dividendes, ciktāl abos gadījumos sadalītā peļņa principā var izrēķināties ar nodokli apliekama vairākkārtīgi (spriedumi, 2006. gada 12. decembris, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 62. punkts; 2011. gada 15. septembris, *Accor*, C-310/09, EU:C:2011:581, 45. punkts, kā arī 2012. gada 13. novembris, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 37. punkts).

37 LESD 49. un 63. pants nosaka, ka dalībvalstij, kura dividendēm, ko sabiedrības rezidentes sadala rezidentiem, piemēro sistēmu nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanai, ir jāpiemēro līdzvērtīgs režīms arī dividendēm, ko rezidentiem sadala sabiedrības nerezidentes (spriedumi, 2006. gada 12. decembris, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 72. punkts; 2011. gada 10. februāris, *Haribo Lakritzen Hans Riegel un Österreichische Salinen*, C-436/08 un C-437/08, EU:C:2011:61, 60. punkts, kā arī *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 38. punkts), ja vien atšķirīgā attieksme nav attaisnota ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem (spriedumi, 2011. gada 15. septembris, *Accor*, C-310/09, EU:C:2011:581, 44. punkts, kā arī 2014. gada 11. septembris, *Kronos International*, C-47/12, EU:C:2014:2200, 69. punkts).

38 Turklāt Francijas Republikas argumentam par to, ka Francijas nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanas sistēmā nav "mazmeitasuzņēmuma" jēdziena, nav nozīmes, ņemot vērā attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi, kā arī tā īstenošanai paredzēto mehānismu.

39 Proti, pat ja nodokļu kredīta piešķiršana ir paredzēta tikai divpusējās attiecībās starp mētesuzņēmumu un meitasuzņēmumu, attiecīgais nodokļu režīms novērš nodokļu dubultu uzlikšanu peļņai, ko sadala arī mazmeitasuzņēmumi rezidenti tādēļ, ka visos Francijā reģistrētos sabiedrību dalībros des posmos secīgi tiek piešķirta attiecīgā nodokļu priekšrocība.

40 Francijas Republika uzsver, ka nelabvēlīgās sekas, kas var izrietēt no paralēlas dažādu dalībvalstu nodokļu kompetences īstenošanas, nav aprītes brīvības ierobežojums, ja vien šāda īstenošana nav diskriminājoša.

41 Protams, tas, ka sabiedrībai, kas saņem dividendes, ir dalībvalsts rezidentes statuss, gan nevar radīt šai dalībvalstij pienākumu kompensēt nodokļu nelabvēlīgās sekas, kuras izriet no secīgās nodokļu uzlikšanas, ko dalībvalsts pilnībā veic teritorijā, kurā ir reģistrēta šo dividenžu izmaksājošā sabiedrība, ciktāl pirmā dalībvalsts nedz uzliek, nedz atšķirīgi ņem vērā dividendes, ko saņēmēmušas tās teritorijā reģistrētas sabiedrības (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Kronos International*, C-47/12, EU:C:2014:2200, 84. punkts).

42 Tomēr, kā izriet no šā sprieduma 39. punkta, attiecīgās nodokļu nelabvēlīgās sekas izriet no Francijas nodokļu tiesību aktiem. Proti, šajos tiesību aktos, paredzot priekšnodokli par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, ar nodokli tiek aplikta jau ar nodokli aplikts peļņas sadalījums, bet ļauj šo nodokļa dubultu uzlikšanu novērst, ja sadalītā peļņa sēkotnāji tika aplikta ar nodokli rezidenta mazmeitasuzņēmuma lēmē. Turpretī šajos pašos tiesību aktos ir paredzēts ar nodokli aplikt tās peļņas pārdalījumu, kas sēkotnāji nēk no nerezidenta mazmeitasuzņēmuma, pat ja šā peļņa jau tika aplikta ar nodokli dalībvalstī, kurā ir reģistrēts šis mazmeitasuzņēmums, tomēr neļaujot ņemt vērā pēdējo minēto aplikšanu ar nodokli, lai novērstu nodokļa dubultu uzlikšanu, kas izriet no Francijas tiesību aktiem.

43 Lai izbeigtu šādi konstatēto diskrimināciju, kas attieksmi minētā nodokļu mehānismā piemērošanā, kas paredzēts, lai novērstu nodokļa dubultu uzlikšanu sadalītajai peļņai, Francijas Republikai tādā bijā jāņem vērā iepriekš uzliktais nodoklis sadalītajai peļņai, kas izriet no dividenžu izcelsmes dalībvalsts nodokļu kompetences īstenošanas, savas pašas nodokļu uzlikšanas kompetences ietvaros (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Kronos International*, C-47/12, EU:C:2014:2200, 86. punkts), neatkarīgi no dalības ??des posma, kurā šis nodoklis ir uzlikts, proti, meitasuzņēmumam vai mazmeitasuzņēmumam.

44 Proti, no Tiesas 2012. gada 13. novembra sprieduma *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707) 82. punkta, lasot to kopsakarā ar 2006. gada 12. decembra sprieduma *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) rezolūciju daļēji, izriet, ka dalībvalstij, kas ļauj rezidentei sabiedrībai, kura saņem dividendes no citas rezidentes sabiedrības, no summām, kas pirmajai minētajai sabiedrībai bija jāmaksā uzņēmumu ienākuma nodoklis, atskaitīt minētā nodokļa summu, kuru ir samaksājusi otrā sabiedrība, ir jāatzīst šāda iespēja rezidentei sabiedrībai, kas saņem dividendes no nerezidentes sabiedrības, attiecībā uz nodokli, kurš atbilst sadalītajai peļņai, neraugoties uz to, vai meitasuzņēmums to ir samaksājis pirmajai sabiedrībai tieši vai netieši.

45 Šajā ziņā atšķirība starp Francijas mehānismu, kurš ir balstīts uz attiecīgā nodokļa kredīta piešķiršanu šajā lietā, un Apvienotās Karalistes mehānismu, par kuru bija runa 2006. gada 12. decembra spriedumā *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) un 2012. gada 13. novembra spriedumā *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707), neietekmē iepriekšējā punkta atgādināto principu. Proti, šā atšķirība attiecas tikai uz fiskālo metodi, kas izmantota, lai sasniegtu to pašu mērķi, proti, novērst nodokļu dubultu uzlikšanu sadalītajai peļņai. Tomēr ikviena dalībvalsts var brīvi organizēt savu sadalītās peļņas dubultas aplikšanas ar nodokli novēršanas sistēmu, ja vien šī sistēma neietver ar LESD aizliegtus diskriminācijas veidus (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2012. gada 13. novembris, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 40. punkts).

46 No iepriekš izklāstītā izriet, ka, atsakoties priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, ko samaksājis mētesuzņēmums par nerezidenta mazmeitasuzņēmuma – ar nerezidenta meitasuzņēmuma starpniecību – izmaksātajām dividendēm, atmaksājamo summas aprēķinā ņem vērā nodokli, kas piemērots šo dividenžu pamatā esošajai peļņai un kas bija jāsamaksā šim nerezidentam meitasuzņēmumam dalībvalstī, kur tas ir reģistrēts, lai gan valsts nodokļa dubultas uzlikšanas sadalītajai peļņai novēršanas mehānisms ļauj – pilnībā iekšējās dalības ??des gadījumā – neitralizēt nodokļa uzlikšanu dividendēm, kuras sadalījusi sabiedrība katrā šīs dalības ??des posmā, Francijas Republika nav izpildījusi LESD 49. un 63. pantā paredzētos pienākumus.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz pierādījumu prasību, lai pamatotu tiesības uz prettiesiski iekasēta priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksu, nesamērīgumu

Lietas dalībnieku argumenti

47 Komisijas otrais iebildums ir iedalāms trijās daļās.

48 Šis iebilduma pirmais daļas Komisija apgalvo, ka prasība par grāmatvedības dokumentu par izmaksātajām dividendēm atbilstību meitasuzņēmumu kopsapulžu protokoliem, kuros konstatēta peļņa izmaksājamo dividenžu formā, padara pārsmērīgi sarežģītu un pat neiespjamu pierādījumu sniegšanu par izmaksāto dividenžu saistību ar konkrētu grāmatvedības rezultātu, jo kopsapulžu protokoli bieži attiecas uz grāmatvedības rādītājiem, kas ietver ziņojumus par

iepriekš?jiem taks?cijas periodiem.

49 Otraj? da?? Komisija apgalvo, ka, pak?aujot ties?bas uz priekšnodok?a par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas atmaksu nosac?jumam, ka iepriekš tiek iesniegta deklar?cija par priekšnodokli, kur? ir noteikta priekšnodok?a summa, kas samaks?ta par dividenžu p?rdal?šanu, *Conseil d'État* spriedumi praks? izn?cinot š?s ties?bas. T? tas it ?paši esot to sabiedr?bu gad?jum?, kas nepiepras?ja nodok?u kred?tu t?d??, ka dividendes izmaks?juši nerezidenti meitasuz??mumi pirms 2011. gada 15. septembra sprieduma *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581) pasludin?šanas.

50 Proti, t? k? saska?? ar Francijas ties?bu aktiem rezidenti uz??mumi nevar sa?emt nodok?u kred?tu saist?b? ar priekšnodokli, kas ir j?maks? t?du dividenžu izmaks?šanas d??, kuras n?k no meitasuz??muma nerezidenta, no šiem uz??mumiem nevar pras?t, lai tie š?s dividendes nor?d?tu sav?s priekšnodok?a deklar?cij?s.

51 Visbeidzot, š? paša iebilduma treš? da?a attiecas uz to, ka, nor?dot, ka ties?bu aktos paredz?t? dokumentu glab?šanas termi?a beigšan?s neatbr?vo uz??mumu, kas pieprasa prettiesiski iekas?t? priekšnodok?a par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas atmaksu, no pien?kuma iesniegt visus pier?d?jumus, lai apliecin?tu t? piepras?juma pamatot?bu, *Conseil d'État* spriedumi padarot pier?d?jumu iesniegšanu par to, ka meitasuz??mums nerezidents ir samaks?jis nodokli par izmaks?taj?m dividend?m, ?oti sarežž?tu, pat neiesp?jamu.

52 Vispirms Francijas Republika uzsver, ka 2011. gada 15. septembra spriedum? *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581) ir tieši preciz?ts, ka priekšnodok?a atmaksas priekšnosac?jums ir tas, ka pras?t?jas sabiedr?bas ar jebk?diem l?dzek?iem iesniedz pier?d?jumus par nodokli, ko samaks?juši t?s meitasuz??mumi to re?istr?cijas dal?bvalst?.

53 Šaj? kontekst? *Conseil d'État* spriedumi atš?iroties ar ?paši atkl?tu pieeju, jo š? tiesa ir pie??musi visa veida dokumentus, kas uz??mumiem ?auj pier?d?t t? meitasuz??mumiem rezidentiem piem?roto nodok?a likmi.

54 Pirmk?rt, Francijas Republika atg?dina, ka atbilstoši *Conseil d'État* spriedumiem nav j?iesniedz pier?d?jums par to, ka nodoklis, kura ieskaits tiek piepras?ts, tika samaks?ts par dividend?m, kas atbilst konkr?tajam taks?cijas periodam. T?d?j?di tiekot ?emts v?r? nodoklis, kas samaks?ts par dividend?m kopum?, ne?emot v?r? taks?cijas periodus, kuros t?s raduš?s.

55 Turkl?t tas, ka liet?s, kur?s tika pasludin?ti *Conseil d'État* spriedumi, t? balst?jusies uz meitasuz??mumu nerezidentu kopsapul?u protokoliem, izrietot no t?, ka š?dus dokumentus tai iesniedza attiec?gie uz??mumi, lai pier?d?tu izmaks?taj?m dividend?m piem?rot?s nodok?a likmes summu.

56 Otrk?rt, Francijas Republika uzsver, ka priekšnodok?a veidlapas tehniski ?auj identific?t t? priekšnodok?a summu, kas samaks?ta saist?b? ar meitasuz??mumu nerezidentu izmaks?to dividenžu p?rdal?šanu. Turkl?t, t? k? priekšnodoklis par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas ir maks?jams tikai p?rdal?šanas gad?jum?, dividendes, attiec?b? uz kur?m ir j?iesniedz pier?d?jums par nodok?a apm?ru, noteikti b?s t?s, kas š?di tikušas p?rdal?tas.

57 Trešk?rt, *Conseil d'État* spriedumos neesot pras?ts iesniegt apliecinošus dokumentus, uz kuriem neattiecas ties?bu aktos noteiktais glab?šanas ilgums. *Conseil d'État* savu v?rt?jumu esot balst?jusi uz attiec?go sabiedr?bu iesniegtajiem dokumentiem. Katr? zi?? nodok?u maks?t?jam, kurš iesniedzis nodok?u s?dz?bu, b?tu j?glab? dokumenti, kas vajadz?gi, lai pier?d?tu t? piepras?juma pamatot?bu, l?dz administrat?v? procesa, pat tiesved?bas beig?m, neatkar?gi no šo dokumentu likum? noteikt? glab?šanas ilguma.

Tiesas v?rt?jums

– *Ievada piez?mes*

58 Ir j?atg?dina, pirmk?rt, ka dal?bvalsts nodok?u iest?d?m ir ties?bas piepras?t nodok?u maks?t?jam iesniegt pier?d?jumus, kurus t?s uzskata par nepieciešamiem, lai izv?rt?tu, vai ir izpild?ti attiec?gaj? tiesiskaj? regul?jum? paredz?tie nosac?jumi nodok?u priekšroc?bas pieš?iršanai un l?dz ar to – vai min?t? priekšroc?ba ir vai nav j?pieš?ir (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2002. gada 3. oktobris, *Danner*, C?136/00, EU:C:2002:558, 50. punkts; 2003. gada 26. j?nijs, *Skandia* un *Ramstedt*, C?422/01, EU:C:2003:380, 43. punkts; 2009. gada 27. janv?ris, *Persche*, C?318/07, EU:C:2009:33, 54. punkts; 2011. gada 10. febru?ris, *Haribo Lakritzen Hans Riegel* un *Österreichische Salinen*, C?436/08 un C?437/08, EU:C:2011:61, 95. punkts; 2011. gada 30. j?nijs, *Meilicke u.c.*, C?262/09, EU:C:2011:438, 45. punkts, k? ar? 2011. gada 15. septembris, *Accor*, C?310/09, EU:C:2011:581, 82. punkts).

59 Otrk?rt, lai praks? nov?rstu Francijas ties?bu aktu nesader?bu ar LESD 49. un 63. pantu, k? tos ir interpret?jusi Tiesa 2011. gada 15. septembra spriedum? *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581), t? nosprieda, ka dal?bvalstij ir j?b?t iesp?jai noteikt sabiedr?bu ien?kuma nodok?a summu, kura samaks?ta dividenžu izmaks?t?jas sabiedr?bas re?istr?cijas valst? un attiec?b? uz kuru ir j?pieš?ir nodok?a kred?ts dividenžu sa??m?jam m?tesuz??mumam, preciz?jot, ka nepietiek ar pier?d?jumu iesniegšanu par to, ka dividenžu izmaks?t?jai sabiedr?bai t?s re?istr?cijas dal?bvalst? ir ticis uzlikts nodoklis attiec?b? uz pe??u, kas ir pamat? izmaks?taj?m dividend?m, nesniedzot inform?ciju par nodok?a, ar kuru faktiski tikusi aplikta min?t? pe??a, raksturu un likmi (spriedums, 2011. gada 15. septembris, *Accor*, C?310/09, EU:C:2011:581, 92. punkts).

– *Par pirmo da?u*

60 Ir j?nor?da, ka pras?bas pieteikum?, lai pier?d?tu, ka Francijas Republika paredz nesam?r?gas pras?bas pier?d?jumu jom?, prasot, lai gr?matved?bas dokumenti par izmaks?taj?m dividend?m atbilstu meitasuz??mumu kopsapul?u protokoliem, kuros konstat?ta pe??a izmaks?jamo dividenžu form?, Komisija atsaucas uz *Conseil d'État* 2012. gada 10. decembra sprieduma *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) 43. un 56. punktu, kas attiecas uz summ?m, kuras atmaks?jamas par 1999.–2001. gadu.

61 No t? izriet, ka Komisija neapstr?d to, ka m?tesuz??mumam, kurš v?las sa?emt prettiesiski iekas?ta priekšnodok?a par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas atmaksu, ir j?iesniedz pier?d?jumi attiec?b? uz katr?m dividend?m par to, k?da nodok?u likme faktiski tika piem?rota un k?da nodok?a summa faktiski tika samaks?ta par meitasuz??mumu nerezidentu g?to pe??u.

62 Tom?r no *Conseil d'État* 2012. gada 10. decembra sprieduma *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) neizriet, ka ar to b?tu pl?nots k? pier?d?jumu par to, ka summas, ko tiek l?gts atmaks?t, patieš?m attiecas uz izmaks?taj?m dividend?m, noteikt tikai meitasuz??mumu kopsapul?u protokolu, kur? ir konstat?ta š?da izmaksa.

63 Proti, lai ar? min?taj? spriedum? ir atsauce uz š?diem dokumentiem, nekas ne?auj secin?t,

ka tiesību uz prettiesiski iekasēta priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksu atzīšana noteiktu būtību pakāauta priekšnoteikumam, ka tie tiek iesniegti.

64 Šajā saistībā ir jāatgādina, ka pienākumu neizpildes procedūras ietvaros atbilstoši LESD 258. pantam Komisijai ir jāpierāda, ka pastāv apgalvotā pienākumu neizpilde, sniedzot Tiesai visus vajadzīgos pierādījumus, lai tūvarūtu pārbaudīt šīs neizpildes pastāvīšanu (spriedums, 2016. gada 28. janvāris, Komisija/Portugāle, C-398/14, EU:C:2016:61, 47. punkts).

65 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija nav izpildījusi pierādījumu prasības, tādēļ otrā pamata pirmā daļa nevar tikt pieņemta.

– Par otro daļu

66 Komisija uzskata, ka Francijas tiesības, kās tās ir piemērotas *Conseil d'État* spriedumos, un it īpaši ierobežojums, kas izriet no prasības iesniegt priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas deklarācijas, kās arī iespēja atsaukties uz mētesuzņēmuma izvēli, nomaksājot priekšnodokli par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, saistībā ar šīm deklarācijām, ir līdzvērtības un efektīvītes principa pārīpums.

67 Šajā saistībā nav strīda par to, ka, lai novērstu Francijas tiesību aktu neatbilstību LESD 49. un 63. pantam, kās tos ir interpretējusi Tiesa 2011. gada 15. septembra spriedumā *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), Francijas Republikai bija jāatmaksā priekšnodoklis par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, ko uzņēmumi rezidenti samaksājuši tūdu dividenžu pārīdalīšanas laikā, kuras nāk no to meitasuzņēmumiem nerezidentiem, Ņemot vērā nodokli, kas samaksāts par šo dividenžu pamatā esošo peļļu ieņēmumiem šo meitasuzņēmumu reīistrācijas valstī Francijā piemērojamās nodokļa likmes robežās.

68 Tās kās, pirmkārt, atmaksas pieprasījums noteikti ir pakāauts nosacījumam, ka iepriekš ir samaksāts priekšnodoklis par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, un, otrkārt, priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas maksāšanas pienākumu izraisošs notikums ir dividenžu izmaksāšana, šāds pieprasījums nav pieņemams, ja nav samaksāts šis priekšnodoklis.

69 Tieši tādēļ priekšnodokļa deklarācijas attiecas uz visu dividenžu izmaksāšanu, lai arī kādā būtu to izcelsme, šādi Ņaujot noteikt samaksātās priekšnodokļa summas par meitasuzņēmumu nerezidentu dividenžu izmaksāšanu.

70 Šajā ziņā Francijas Republika ir iesniegusi pierādījumu, ka šājs priekšnodokļa deklarācijas veidlapās ir prasīts norādīt īrīvalsts meitasuzņēmumu dividenžu izmaksāšanu, ko replikas raksta posmā Komisija vairs neapstrīdēja.

71 Tādējādi nevar uzskatīt, ka atsauce uz mētesuzņēmuma izvēli, samaksājot priekšnodokli par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, saistībā ar deklarāciju, kas uz to attiecas, ir līdzvērtības un efektīvītes principu pārīpums.

72 Šādos apstākļos, Ņemot vērā to, ka pierādīšanas pienākums ir Komisijai, kās ir norādīts šā sprieduma 64. punktā, otrā pamata otrā daļa ir jānoraida kās nepamatota.

– Par trešo daļu

73 Komisija uzskata, ka *Conseil d'État* spriedumi padara Ņoti sarežģītu, pat neiespījamu pierādīšanu, ka meitasuzņēmums nerezidents ir samaksājis nodokli par izmaksātajām dividendēm, jo tajos mētesuzņēmums, kas pieprasa atmaksāt priekšnodokli par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, netiek atbrīvots no pienākuma iesniegt aplīecinošus dokumentus

par min?to maks?jumu, kuru glab?šanas termi?š, kas izriet no citas dal?bvalsts ties?bu aktiem, ir beidzies.

74 Ir j?nor?da, ka, run?jot par efektivit?tes principa iev?rošanu, piepras?tajiem apliecinošajiem dokumentiem b?tu j??auj dal?bvalstij, kas uzliek nodokli, skaidri un prec?zi p?rbaud?t, vai ir izpild?ti nodok?u priekšroc?bas sa?emšanas nosac?jumi (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2011. gada 15. septembris, *Accor*, C?310/09, EU:C:2011:581, 99. punkts).

75 Turkl?t pier?d?jumu iesniegšana attiec?b? uz katr?m dividend?m par faktiski piem?rot? nodok?a likmi un faktiski samaks?to nodok?a summu no pe??as, ko guvuši meitasuz??mumi, kas re?istr?ti cit?s dal?bvalst?s, var tikt pras?ta tikai ar nosac?jumu, ka nav praktiski neiesp?jami vai p?rm?r?gi gr?ti sniegt pier?d?jumus par to, ka cit?s dal?bvalst?s re?istr?tie meitasuz??mumi ir samaks?juši nodokli, tostarp ?emot v?r? min?to dal?bvalstu ties?bu normas saist?b? ar nodok?u dubultas uzlikšanas nov?ršanu un maks?jam? sabiedr?bu ien?kuma nodok?a uzskaiti, k? ar? administrat?vo dokumentu glab?šanu (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2011. gada 15. septembris, *Accor*, C?310/09, EU:C:2011:581, 100. punkts).

76 Šaj? zi?? iesniegt min?tos pier?d?jumus var pras?t t?d? administrat?vo vai gr?matved?bas dokumentu glab?šanas likumiskaj? laikposm?, kas ir paredz?ts meitasuz??muma re?istr?cijas dal?bvalsts ties?bu aktos. T?d?j?di š?da pras?ba nevar attiekties uz dokumentiem, kuri attiecas uz laikposmu, kas b?tiski p?rsniedz ties?bu aktos noteikto administrat?vo vai gr?matved?bas dokumentu glab?šanas ilgumu (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2011. gada 15. septembris, *Accor*, C?310/09, EU:C:2011:581, 101. punkts).

77 T?d?j?di no 2011. gada 15. septembra sprieduma *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581) izriet, ka dal?bvalsts nodok?u iest?des nevar l?gt iesniegt administrat?vus dokumentus, lai pamatotu nodok?a atmaks?šanas pras?bu, p?c termi?a, kas b?tiski p?rsniedz ties?bu aktos noteikto min?to dokumentu glab?šanas ilgumu šo dokumentu izcelsmes dal?bvalst?.

78 Šaj? saist?b? no *Conseil d'État* 2012. gada 10. decembra sprieduma *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) 35. punkta un 2012. gada 10. decembra sprieduma *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) 31. punkta izriet, ka sabiedr?bas, kas ir iesniegusi s?dz?bu, r?c?b? ir j?b?t visiem pier?d?jumiem, lai pamatotu savu pras?bu, vis? proced?ras laik?, un ties?bu aktos paredz?t? dokumentu glab?šanas termi?a beigšan?s neatbr?vo no š? pien?kuma.

79 Š?dos apst?k?os, k? secin?jumu 64. punkt? ir nor?d?jis ?ener?ladvok?ts, datums, kas ir j??em v?r?, lai nov?rt?tu iesp?jamo efektivit?tes principa p?rk?pumu t?d??, ka dal?bvalsts nodok?u iest?des ir l?gušas iesniegt administrat?vu dokumentu, lai pier?d?tu noteiktus faktus, ir š?s pirmstiesas proced?ras uzs?kšanas datums.

80 L?dz ar to pien?kums iesniegt pier?d?jumus, lai pamatotu atmaksas piepras?jumu, s?dz?bas izskat?šanas proced?r? nav efektivit?tes principa p?rk?pums, ja šis pien?kums neattiecas uz laikposmu, kurš b?tiski p?rsniedz ties?bu aktos noteikto administrat?vo un gr?matved?bas dokumentu glab?šanas ilgumu.

81 *Conseil d'État* spriedumos nav konstat?jams š? principa p?rk?pums, kad tajos ir nor?d?ts, ka ties?bu aktos paredz?t? dokumentu glab?šanas termi?a beigšan?s neskar sabiedr?bas pien?kumu saglab?t visus pier?d?jumus, lai pamatotu savu pras?bu "vis? proced?ras laik?", tostarp tiesved?bas laik?. Proti, sabiedr?ba nevar apgalvot, ka š? termi?a beigšan?s autom?tiski rada ties?bas uz samaks?t? priekšnodok?a atmaksu.

82 Run?jot par apgalvoto l?dzv?rt?bas principa p?rk?pumu, Komisija nav izvirz?jusi nevienu argumentu, kas ?autu konstat?t š? iebilduma pamatot?bu.

83 L?dz ar to, t? k? otr? pamata treš? da?a nav pamatota, otrs pamats ir j?noraida kopum?.

Par trešo iebildumu, kas attiecas uz augst?k?s robežas noteikšanu summai, kura ir atmaks?jama par prettiesiski samaks?tu priekšnodokli par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas, vienas trešda?as apm?r? no izmaks?to dividenžu summas

Lietas dal?bnieku argumenti

84 Komisija atg?dina, ka *Conseil d'État* spriedumos ir noteikts t?s summas apm?rs, kas ir atmaks?jama m?tesuz??mumiem par priekšnodokli par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas, kurš samaks?ts saist?b? ar t?du dividenžu izmaks?šanu, kas sa?emtas no meitasuz??muma nerezidenta, un šis apm?rs ir viena trešda?a no izmaks?to dividenžu summas.

85 Komisija uzskata – t? k? nodok?u kred?ta summa attiec?b? uz dividend?m, kuras izmaks?jis meitasuz??mums rezidents, nemain?gi ir puse no min?to dividenžu summas, *Conseil d'État* spriedumos nav izbeigta diskrimin?cija, ko Tiesa konstat?jusi 2011. gada 15. septembra spriedum? *Accor* (C?310/09, EU:C:2012:581) starp dividend?m, kuras izmaks? sabiedr?ba rezidente, un t?m, kuras izmaks? sabiedr?ba nerezidente.

86 Francijas Republika apgalvo, ka maksim?l?s summas noteikšana atmaks?jamai priekšnodok?a summai vienas trešda?as apm?r? no sa?emtaj?m dividend?m atbilst par priekšnodokli faktiski samaks?tajai summai. Vienl?dz?ga attieksme pret dividend?m, ko izmaks?juši meitasuz??mumi rezidenti, un dividend?m, ko izmaks?juši meitasuz??mumi nerezidenti, š?di esot piln?gi nodrošin?ta.

87 Turkl?t š?da augst?k?s robežas noteikšana par priekšnodokli atmaks?jamajai summai ?aujot ?emt v?r? nodokli, kurš ir j?maks? par izmaks?taj?m dividend?m un kura izcelsme ir rodama meitasuz??muma re?istr?cijas dal?bvalst?, vien?di ar nodokli, kas ir j?maks? par izmaks?taj?m dividend?m meitasuz??mumam rezidentam.

88 Šaj? zi?? šis ierobežojums praks? gan var?tu izrais?t to, ka priekšnodoklis par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas tiek atmaks?ts maz?k? apm?r? nek? nodoklis, ko dividendes izmaks?jošais meitasuz??mums faktiski ir samaks?jis sav? re?istr?cijas dal?bvalst?. Tom?r š? atmaksa tieši atbilstu priekšnodok?a summai, ko faktiski ir samaks?jusi sabiedr?ba rezidente, un t?d?? tiktu nov?rsta labv?l?g?ka attieksme pret ?rvalstu izcelsmes dividend?m sal?dzin?jum? ar sabiedr?bas rezidentes izmaks?taj?m dividend?m.

Tiesas v?rt?jums

89 2011. gada 15. septembra sprieduma *Accor* (C?310/09, EU:C:2012:581) 87. punkt? Tiesa nosprieda, ka, lai gan no judikat?ras izriet, ka saska?? ar Savien?bas ties?b?m dal?bvalstij, ja taj? past?v sist?ma nodok?u dubult?s uzlikšanas nov?ršanai gad?jumos, kad sabiedr?bas, kas ir rezidentes, izmaks? dividendes rezidentiem, t?da pati attieksme ir j?piem?ro ar? attiec?b? uz dividend?m, kuras rezidentiem izmaks? sabiedr?bas, kas nav rezidentes, š?s ties?bas neliek dal?bvalst?m nodok?u maks?t?jiem, kuri ieguld?juši l?dzek?us ?rvalstu sabiedr?b?s, rad?t labv?l?g?ku situ?ciju sal?dzin?jum? ar tiem, kuri ieguld?juši l?dzek?us iekšzemes sabiedr?b?s.

90 Šaj? gad?jum? nav str?da par to, ka atbilstoši *Conseil d'État* spriedumiem summai, kura ir j?atmaks? m?tesuz??mumiem par priekšnodokli par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas, ko tie ir samaks?juši no meitasuz??muma nerezidenta sa?emto dividenžu izmaks?šanas

laik?, ir noteikta augstākā robeža vienas trešdašas apmērs no saņemto dividenžu summas.

91 Komisija uzskata – tātad kā sabiedrībai, kas izmaksā no meitasuzņēmuma rezidenta saņemtas dividendes, piešķirtais nodokļu kredīts nemainīgi ir vienāds ar pusi no minēto dividenžu summas, tas, ka gadījumā, ja tiek izmaksātas no meitasuzņēmuma nerezidenta saņemtas dividendes, samaksātā priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksas summai tiek noteikta augstākā robeža vienas trešdašas apmērs no šo dividenžu summas, ir diskriminācija.

92 Tomēr šādi argumentācijai nevar piekrist.

93 Proti, kā secinājumam 74. punktā norādījis enerģētiskais advokāts, to *CGI* noteikumu piemērošana, kuri bija spēkā taksācijas gados, kas tika aplūkoti *Conseil d'État* spriedumos, galu galā ļauj panākt līdzvērtīgu nodokļu režīmu dividendēm, ko ir pārdalījis mātesuzņēmums saviem akcionāriem, neatkarīgi no tā, vai meitasuzņēmums, kurš sākotnēji guvis šo peļņu, ir vai nav rezidents.

94 Šajā saistībā no paša *CGI* 223. *sexies* panta 1. punkta pirmās dašas teksta izriet, ka priekšnodoklis, kas mātesuzņēmumam ir jāsamaksā, pārdalot dividendes saviem akcionāriem, ir vienāds ar nodokļu kredītu, kurš aprēķināts atbilstoši *CGI* 158. *bis* pantā paredzētajiem nosacījumiem, un šis nodokļu kredīts ir vienāds ar pusi no šā mātesuzņēmuma iepriekš saņemtajām dividendēm. Minētais nodokļu kredīts ļauj mātesuzņēmumam tādējādi kompensēt pienākumu samaksāt priekšnodokli un novērst nodokļu dubultu uzlikšanu sadalītajai peļņai.

95 Kā Francijas Republika ir izklāstījusi iebildumu rakstā, pret ko Komisija neiebilda, ja meitasuzņēmuma dividenžu sadalīšana nerada nekādu nodokļu kredītu, kā tas ir meitasuzņēmuma nerezidentu gadījumā, priekšnodoklis, kas ir jāsamaksā mātesuzņēmumam, ir vienāds ar vienu trešdaļu no izmaksātajām dividendēm. Līdz ar to priekšnodokļa atmaksas mātesuzņēmumam summas augstākās robežas noteikšana vienas trešdašas apmērs no izmaksāto dividenžu summas galu galā arī ļauj novērst nodokļu dubultu uzlikšanu sadalītajai peļņai.

96 Šādos apstākļos šīs pašas augstākās robežas noteikšana ļauj novērst atšķirīgu attieksmi starp šām dividendēm un tām, kas saņemtas no meitasuzņēmuma rezidenta, uz kuru norādījis Tiesa 2011. gada 15. septembra spriedumā *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581). Proti, saskaņā ar minētajā spriedumā, it īpaši tās 88. punktā, noteiktajiem principiem dalībvalstij nav pienākuma saistībā ar nodokli, kas citā dalībvalstī piemērots sadalītajai peļņai, piešķirt tādus nodokļu kredītus, kurš pārsniegtu nodokļa summu, kas izriet no savu tiesību aktu nodokļu jomā piemērošanas.

97 Komisija replikā arī apgalvo, ka tad, ja mātesuzņēmums, atgādams prettiesiski iekasēto priekšnodokļa summu, šo summu sadala saviem akcionāriem, pārdotajiem minētajiem var rasties “negatīva” salīdzinājuma ar sadalīšanu tikai valsts iekšienā.

98 Šajā ziņā pietiek vien konstatēt, ka lietas, kurās tika pasludināti *Conseil d'État* spriedumi, neattiecas uz sabiedrību, kas izmaksā dividendes, gala akcionāru situāciju, bet mātesuzņēmumu, uz kuriem attiecas šīs lietas, prasības bija vērstas uz to, lai tiktu atmaksāts to samaksātais priekšnodoklis par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas.

99 Līdz ar to trešais iebildums ir jānoraida.

Par ceturto iebildumu, kas attiecas uz LESD 267. panta trešās dašas pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

100 Komisija uzskata, ka *Conseil d'État* bija jāiesniedz Tiesai lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, pirms tiek noteikta atmaksāšanas kārtība priekšnodoklim par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, ko Tiesa uzskatīja par nesaderīgu ar LESD 49. un 63. pantu 2011. gada 15. septembra spriedumā *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581).

101 Proti, pirmkārt, *Conseil d'État* esot tiesa, kuras nolēmumi nav pārsdzami valsts tiesību sistēmā LESD 267. panta trešās daļas izpratnē un kurai ir jāiesniedz lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja tā izskata strīdu, kurā rodas jautājums par Savienības tiesību interpretāciju.

102 Otrkārt, ierobežojumu, kas izriet no *Conseil d'État* spriedumiem, saderība ar Savienības tiesību sistēmu šietot vismaz apšaubāma, ņemot vērā tostarp judikatūru, kas izriet no 2012. gada 13. novembra sprieduma *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707). Katrā ziņā tas vien, ka Komisija principus, kas izriet no 2011. gada 15. septembra sprieduma *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), uztver citādi nekā *Conseil d'État*, liecinot par to, ka nevar tikt prezumēts, ka šajos spriedumos rastie risinājumi atbilst Savienības tiesību sistēmai.

103 Francijas Republika apgalvo, ka Komisija nav precizējusi grūtības, kādas *Conseil d'État* radušās lietās, kurās tika pasludināti spriedumi, uz ko šā iestāde atsaucas, un ar kādām esot pamatota lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšana atbilstoši LESD 267. panta trešajai daļai. Vienīgās grūtības, kas esot radušās *Conseil d'État*, patiesībā esot faktiskā rakstura grūtības, nevis grūtības Savienības tiesību interpretācijā.

104 Katrā ziņā Francijas Republika uzskata, ka *Conseil d'État* varēja pamatoti uzskatīt, ka atbildes uz jautājumiem, kas tai tika uzdoti, skaidri bija izsecināmas no judikatūras.

Tiesas vērtējums

105 Ir jāuzsver, ka Komisijas ceturtais iebildums ir balstīts uz pieņēmumu, ka *Conseil d'État* – kā pārdrošā instancē lemošā tiesa – nevarēja veikt tādā Savienības tiesību interpretāciju, kāda izriet no tās 2012. gada 10. decembra sprieduma *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) un 2012. gada 10. decembra sprieduma *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210), iepriekš nenosētot Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

106 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka dalībvalstu pienākums ievērot LESD noteikumus attiecas uz visām to iestādēm, ieskaitot tiesas – savas kompetences ietvaros.

107 Tādējādi dalībvalsts pienākumu neizpilde principā var tikt konstatēta atbilstoši LESD 258. pantam, lai arī kāda būtu šīs valsts iestāde, kuras darbība vai bezdarbība ir šīs pienākumu neizpildes pamats, pat ja runa ir par konstitucionāli neatkarīgu iestādi (spriedumi, 2003. gada 9. decembris, Komisija/Itālija, C-129/00, EU:C:2003:656, 29. punkts, un 2009. gada 12. novembris, Komisija/Spānija, C-154/08, nav publicēts, EU:C:2009:695, 125. punkts).

108 Otrkārt, vēl ir jāatgādina, ka gadījumā, ja nav nekādas valsts tiesas nolēmuma pārsdzāšanas iespējas, tai principā ir pienākums vērsties Tiesā LESD 267. panta trešās daļas izpratnē, ja tai ir jāizskata jautājums par LESD interpretāciju (spriedums, 2017. gada 15. marts, *Aquino*, C-3/16, EU:C:2017:209, 42. punkts).

109 Tiesa ir nospriedusi, ka šaj? ties?bu norm? paredz?t? pien?kuma v?rsties Ties? m?r?is ir nov?rst, ka k?d? dal?bvalst? rodas valsts judikat?ra, kas nav sader?ga ar Savien?bas ties?bu norm?m (spriedums, 2017. gada 15. marts, *Aquino*, C?3/16, EU:C:2017:209, 33. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

110 Protams, šai tiesai nav š?da pien?kuma, ja t? konstat?, ka izvirz?tais jaut?jums nav noz?m?gs, vai ja par attiec?go Savien?bu ties?bu normu Tiesa jau sniegusi interpret?ciju, vai ja Savien?bas ties?bu pareiza piem?rošana ir tik ac?mredzama, ka nerodas nek?das sapr?t?gas šaubas, un š?das iesp?jam?bas past?v?šana ir j?izv?rt? atkar?b? no Savien?bas ties?bu rakstur?paš?b?m, ?pašaj?m gr?t?b?m, ko rada to interpret?cija, un no riska, ka judikat?ra Savien?b? atš?irsies (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 1982. gada 6. oktobris, *Cilfit* u.c., 283/81, EU:C:1982:335, 21. punkts; 2015. gada 9. septembris, *Ferreira da Silva e Brito* u.c., C?160/14, EU:C:2015:565, 38. un 39. punkts, k? ar? 2016. gada 28. j?lijs, *Association France Nature Environnement*, C?379/15, EU:C:2016:603, 50. punkts).

111 Šaj? saist?b?, run?jot par jaut?jumu, kurš izv?rt?ts š?s pras?bas sakar? ar pien?kumu neizpildi pirm? iebilduma ietvaros, k? ?ener?ladvok?ts nor?d?jis secin?jumu 99. punkt?, t? k? Tiesas 2011. gada 15. septembra spriedum? *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581) nekas par to nav teikts, *Conseil d'État* izv?l?j?s atk?pties no 2012. gada 13. novembra sprieduma *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C 35/11, EU:C:2012:707) t?d??, ka attiec?gais Lielbrit?nijas regul?jums bija atš?ir?gs no Francijas regul?juma attiec?b? uz nodok?a kred?tu un priekšnodokli, lai ar? nevar?ja b?t p?rliec?bas, ka Tiesai t?s argument?cija b?s tikpat ac?mredzama.

112 Turkl?t no t?, kas nospriests š? sprieduma 29.–46. punkt?, izv?rt?jot pirmo Komisijas izvirz?to iebildumu, izriet, ka tas, ka *Conseil d'État* neiesniedza l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu liet?s, kur?s tika pasludin?ts 2012. gada 10. decembra spriedums *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) un 2012. gada 10. decembra spriedums *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210), tai lika min?tajos spriedumos izmantot risin?jumu, kas balst?ts uz LESD 49. un 63. panta interpret?ciju, kura ir pretrun? šaj? spriedum? noteiktajai, kas noz?m?, ka br?d?, kad *Conseil d'État* tais?ja spriedumu, nebija izsl?dzama sapr?t?gu šaubu past?v?šana par šo interpret?ciju.

113 L?dz ar to, atz?stot, ka nav j?analiz? citi Komisijas izvirz?tie argumenti š? iebilduma ietvaros, ir j?konstat?, ka *Conseil d'État* – k? tiesai, kuras nol?mumi nav p?rs?dzami valsts ties?bu sist?m?, – bija j?iztauj? Tiesa atbilstoši LESD 267. panta trešajai da?ai, lai nov?rstu k??daines Savien?bas ties?bu interpret?cijas risku (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2015. gada 9. septembris, *Ferreira da Silva e Brito* u.c., C?160/14, EU:C:2015:565, 44. punkts).

114 T?d??, t? k? *Conseil d'État* nav v?rsusies Ties? atbilstoši LESD 267. panta trešaj? da?? paredz?tajai proced?rai, lai noteiktu, vai t?da priekšnodok?a par ien?kumiem no kapit?la un kustamas mantas atmaksas apm?ra apr??in?, ko ir samaks?jusi sabiedr?ba rezidente saist?b? ar sabiedr?bas nerezidentes ar meitasuz??muma nerezidenta starpniec?bu samaks?taj?m dividend?m, ir j?atsak?s ?emt v?r? nodokli, kuru š? otr? sabiedr?ba ir samaks?jusi par pe??u, kas ir šo dividenžu pamat?, lai ar? Savien?bas ties?bu interpret?cija, kas apstiprin?ta 2012. gada 10. decembra spriedum? *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) un 2012. gada 10. decembra spriedum? *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210), nav tik ac?mredzama, ka nerodas nek?das sapr?t?gas šaubas, ceturtais iebildums ir j?pie?em.

Par ties?šan?s izdevumiem

115 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dal?bniekam, kuram spriedums ir nelabv?l?gs, piespriež atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus, ja to ir pras?jis lietas dal?bnieks, kuram

spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai pūdžai spriedums ir nelabvēlīgs tikai daļēji, ir jāpiespiež katrai lietas dalībniecei segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **Atsakoties par priekšnodokli par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas, ko samaksājis uzņēmums rezidents par nerezidenta uzņēmuma – ar nerezidenta meitasuzņēmuma starpniecību – izmaksātajām dividendām, atmaksājamās summas aprēķinā ņemot vērā nodokli, ko samaksājis šis otrais uzņēmums par šo dividenžu pamatē esošo peļņu, lai gan valsts nodokļa dubultas uzlikšanas novēršanas mehānisms ļauj – pilnībā iekšējās dalības ādes gadījumā – neitralizēt nodokļa uzlikšanu dividendām, ko sadalījusi sabiedrība katrā šīs dalības ādes posmā, Francijas Republika nav izpildījusi LESD 49. un 63. pantā paredzētos pienākumus.**
- 2) **Tā kā *Conseil d'État* (Francija) nav vērsusies Eiropas Savienības Tiesā atbilstoši LESD 267. panta trešajā daļā paredzētajai procedūrai, lai noteiktu, vai tāda priekšnodokļa par ienākumiem no kapitāla un kustamas mantas atmaksas apmēra aprēķinā, ko ir samaksājusi sabiedrība rezidente saistībā ar sabiedrības nerezidentes ar meitasuzņēmuma nerezidenta starpniecību samaksātajām dividendām, ir jāatsakās ņemt vērā nodokli, kuru šā otrā sabiedrība ir samaksājusi par peļņu, kas ir šo dividenžu pamatā, lai arī Savienības tiesību interpretācija, kas apstiprināta 2012. gada 10. decembra spriedumā *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) un 2012. gada 10. decembra spriedumā *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210), nav tik acīmredzama, ka nerodas nekādas saprātīgas šaubas, Francijas Republika nav izpildījusi LESD 267. panta trešajā daļā paredzētos pienākumus.**
- 3) **Prasību pārņemt daļēji noraidīt.**
- 4) **Eiropas Komisija un Francijas Republika katra pati sedz savus tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.